

VĚSTNÍK
Klubu alpistů českoslov.
v Praze.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque
Prague

Ročník II. Červenec-Srpen. Číslo 4.

KRÁSNÉ LETNÍ LÁTKY

JAKÉ POSLEDNÍ MODA ZADÁ...

Elegantní novinky vlněné, hedvábné
i prací, na pláště, komplety, šaty a
blůzy - naleznete vždy v dokona-
lém výběru a levných cenách v mých
závodech

Vzorky na venek zdarma

BARHOŇ

PRAHA - NÁRODNÍ TŘ.
SMÍCHOV ŽIŽKOV

Arbesovo nám.

Husova tř.

Státní správa železniční

snaží se ulehčit všem cestování po československých státních drahách a dáti tím přiležitost k rozvinutí cestovního ruchu, jak domácího, tak cizineckého. Za tím účelem upozorňujeme zvláště na tyto výhody:

1. Nedělní a sváteční zpáteční jízdenky se vydávají jen ve spojích, určených jednotlivými ředitelstvími státních drah (do 80 km; z četných středisk téměř všeobecně). Nedělní zpáteční jízdenky se slevou 33% z normálního jízdného platí:

- a) pěs neděli: pro jízdu tam v sobotu a v neděli a pro jízdu zpět v neděli a v pondělí do 12 hodin;
- b) pěs svátek: pro jízdu tam v den předcházející svátku nebo ve svátek a pro jízdu zpět ve svátek nebo v nejbližší všechny den po svátku do 12 hod.;
- c) následuje-li za sebou neděle a svátek anebo napak, anebo několik svátků: pro jízdu tam v předcházející všechny den až do posledního svátku nebo v neděli a pro jízdu zpět o některém z těchto svátků, nebo v neděli, nebo v nejbližší všechny den po nich do 12 hodin. Zpáteční jízda musí být nastoupena vlakem, odjíždějícím podle jízdního řádu ze stanice určení, na niž jízdenka zní, nejdříve o 12. hodině. Nedělní zpáteční jízdenky se vydávají pro 2. a 3. třídu vozovou osobních vlaků. Spěšných vlaků nebo rychlíků možno použít, doplatí-li se normální příplatek na spěšný vlak nebo na rychlík za trať uvedenými vlaky projížděnou. Přerušení jízdy je vyloučeno. Děti od dovršeného čtvrtého do dovršeného desátého roku, nebo děti mladší, je-li pro ně žádáno místo, platí poloviční ceny nedělních zpátečních jízdenek.

2. Okružní jízdenky vydávají se po celý rok s libovolným dnem vydání a na vzdálenost nejméně 300 kilometrů pro celou jízdu. Okružní jízdenky platí všeobecně 60 dní ode dne, který si objednatel určí. Cestující může na okružní jízdenku volit cestu zcela libovolně, vždy však tak, aby celá cesta tvořila aspoň ideový uzavřený kruh. Stanice výchozí i konečná musí být vždy táž. Jedna a táž trať může být na okružní jízdenku projeta dvakrát, avšak délka tratí takto projížděných nesmí být delší, než tři čtvrtiny celé okružní

jízdy. Uzavřený ideový kruh je dovoleno přerušiti pěši turou nebo jiným dopravním prostředkem. Celá okružní cesta na jednu okružní jízdenku může být rozdělena nejméně na 3 a nejvíce na 10 úseků. V každém úseku pak možno přerušiti jízdu jednou na potvrzení stanice. Při pokračování v jízdě nutno dáti okružní jízdenku znovu u staniční osobní pokladny označitkovat. Okružní jízdenky se sepisují pro všechny pravid. vlaky pro přepravu cestujících, vyjma vlaky přepych., a to pro libovolnou třídu vozovou. Sleva je odstupňována podle počtu úseků a celkové vzdálenosti a činí 20 až 40%. Pro děti od 4—10 let (nebo mladší, je-li pro ně žádáno místo) vydávají se okružní jízdenky se slevou 50%. Okružní jízdenky možno objednat u všech výdejen jízdenek, vyjma zastávky, na zvláštním tiskopisu, který zájemci poskytne výdejna zdarma, a to nejdříve tři dny před nastoupením jízdy.

3. Společnosti (společné jízdy):

A. Jízdy pravidelnými vlaky.

Při jízdách společností na vše než 16 km u osobních vlaků, 31 km u spěšných vlaků a rychlíků poskytuje se bez jakýchkoliv průkazů 25 až 40% slevy podle počtu zakoupených jízdenek.

4. Zpáteční jízdenky pro spěšné vlaky, pro rychlíky a zpáteční jízdenky sdružené co do druhu vlaku. Cena zpáteční jízdenky za normální jízdné pro spěšné vlaky, pro rychlíky nebo za normální jízdné sdružené co do druhu vlaku rovná se dvojnásobné ceně jízdenky na jednu jízdu za normální jízdné osobního vlaku a jednoduchému příplatku pro spěšné vlaky nebo pro rychlíky, platnému i pro jízdu zpět. Na vzdálenost přes 300 km platí tyto zpáteční jízdenky 10 dnů.

Kde není železnice, používejte automobilní dopravy ČSD, která propůjčuje turistickým a jiným korporacím k zájezdům do zvlášť význačných míst republiky autokary za výhodných podmínek. Kromě pravidelných jízd, jež jsou publikovány v jízdních řádech, jsou závadeny ještě jízdy podle potřeby a zvláštní jízdy na objednávku. Informace podá každá železniční stanice nebo příslušné ředitelství státních drah.

Ceskoslovenské státní dráhy.

VĚSTNÍK Klubu alpistů československých v Praze.

BULLETIN du Club Alpin Tchécoslovaque Prague.

Členstvu našeho Klubu!

Nastává doba letního období o výprav do hor. Chci této příležitosti použít, abych upozornil členstvo na povinnost, jež přistoupením ke Klubu převzalo. Kdo není v některé korporaci organizován, vydává se do hor na vlastní vrub a za své chování jest sám zodpověden. Ten, kdo odeběre se do hor s naším klubovým odznakem, přejímá tím závazek gentlemanství a jakýkoli přestupek v tomto směru poškozuje u nás dobré jméno našeho Klubu. Nedůstojné chování v cizině poškozuje pak nejen náš Klub, ale i čest našeho národa. Prosím proto důklivě všechny naše členy, kteří s naší legitimací a odznakem do hor pojedou, aby vždy a všude vystupovali jako praví alpisté: ochotní a obětaví ku svým společníkům na výpravě, přátelští a poslušní svého vůdce z povolání, který ko-

nec konců jest za život svých svěřenců zodpovědný.

V chatách vystupujte vždy důstojně, ne však vtíravě; předkládejte všude klubou legitimaci, která jest v Alpách již respektována. Nechoďte nikdy bez členského odznaku. Náš odznak jest jedním z nejkrásnějších a naše československá vlajka na něm ohlašuje současně stát, ze kterého do ciziny přicházíte. Nepřeceňujte svých sil; při špatném počasí je výstup i ve známém terénu nebezpečný.

Nevydávejte se hned na těžké tury a hledte se nejdříve zapracovati na jednodušších výstupech. Dopřejte si po těžkém dni odpočinku.

Jednejte vždy a všude tak, jak toho čest na Klubu Alpistů Československých vyžaduje. Hore Zdar!

R. Pilát, předseda

Jos. Janeba:

Bojechtivost ve velehorách.

Znám mnoho alpistů, kteří vyhledávají v horách jenom zápas. Tvrdí, že jest krásné podstoupit boj s horou a zvítězit nad ní. Vím, že i mezi vámi jest dosti statečných bojovníků, kteří zdolali ve velké vánici nějaký vrchol a zvítězili zdánlivě nejen nad horou, ale i nad živly. Touha po boji vohnala vás často i do sněhových bouří a mnohého z Vás snad přivedla tato touha na nejvyšší vrcholky alpské v době zimní.

Nebyla to však převaha nad horami a živly. Měli jste vždy jenom štěstí a neuvědomili jste si ani, že hory a živlové jsou daleko mocnější člověka, který v hluboké pokoře jejich nadvládu uznává.

Je-li však někdo umíněný a soustředuje stále svoje myšlenky k boji proti horám a živlům, pak přijde v jeho životě den, kdy hory ho naučí pokoře a vynutí si uznání své nadvlády. — Hory jsou krásné a svůdné, ale nemilosrdné těm, kteří chtějí proti nim bojovat. Uznáte-li, že je v horách něco mocnějšího než člověk, vzdáte

se jistě marného boje proti tomu mocnějšímu a obrátíte se se svými bojechtivými myšlenkami také k sobě.

Vaším cílem není již vystoupit za každých okolností na vrchol té či oné hory. Vaším cílem není také žádný boj se živly, ale vaše myšlenky se soustředují nyní proti nebezpečí, které jest skryto v člověku samém. Divíte se, jak jste mohli dříve přehlížeti toto velké nebezpečí.

Překvapí Vás, co všechno jest v člověku skryto a proti čemu musí alpista stále bojovat a vítězit, aby se mohl bezpečně pohybovat ve velehorách. Tomuto nebezpečí musí alpista čelit. Tím se mu otvírá nové pole působnosti, které jest obyčejnému člověku-turistovi neznámo. Alpista se stává objevitelem nových vnitřních sil, jichž dovede při slézání strmých stěn a rozeklaných ledovců použít k boji proti subjektivnímu nebezpečí, které mu hrozí od vlastní osobnosti. Tak se přenáší veškerý boj do jeho nitra a při dosažení vrcholu může ještě říci, že zvítězil také nad sebou samým a rozmniožil řady opravdových alpistů.

Soumrak houstnul a na úzké serpentiny skládaly se stále temnější a temnější stíny. V lese bylo skoro tma, ale pohled na Sassolungo, halící se do těžkých, černých mraků, vábil. Když jsme se dostali na Pian della Segà, v Albě i v Canazei hluboko pod námi se již svítilo. I ta stádečka světel byla hezká. Nejsilnějším dojmem však působilo přece jen údolí Val di Contrin, kterým záhy stoupáme jen mírně po měkké cestičce uprostřed luk a podél spěchavého potoka. Večer voněl; to lukami, lesy a milým kourem horské chalupy. Každé vdechnutí chladného alpského vzduchu skoro omamovalo. Ticho, to krásné horské ticho zradil jen kdesi zvonec zatoulané kravky. Dvakrát, či třikrát se zablesklo. Netopýr div do nás nevrazil. Je tma, sotva vidíme na cestu. Ale tu vyšla náhle hvězda, která nám ukazuje cestu. Je to svítlna contrinské chaty.

Rifugio Contrin — Casa degli Alpini — je 2007 metrů vysoko. Je v ní útulno a dýše onou vlnitostí, pro kterou máme chaty v horách tolik rádi. S hornými Italy a Němci se brzo přátelíme, a naše protěže jsou přičinou dlouhého povídání o Walliských Alpách. Ale před zamýšleným výstupem na Marmoladu bez vůdce nás hluček Němců přece varuje, byť šlo jen o západní hranu: straší nás několika neštěstími a citáty z Baedekra; dojmem zdatných alpistů na nás nepůsobí. Ale jsou tu také jiní tři Němci, kteří hodlají zítra podniknouti těžkou horolezeckou partii — jižní stěnu Marmolady. Ale ti ještě netuší, že spolu tráví poslední večer.

Dvouhodinový spánek sice nestačí, ale chceme-li být ještě o poledni v Canazei, nezbude, než vyjít ještě před druhou. Je temná noc. Vidět je jen šest horských bot v kruhu světla, který skáče po kamenné stezce. To chlapec z chaty nás jde vyprovodit před křížovatkou, abychom nezbloudili. Brzo nás opouští a za chvíli je vidět jen jeho lucerna, která se hází a klikatě hopsá dolů ke contrinské chatě, jejíž světlo svítí po celou noc. Nad celým údolím se vznáší hluboké ticho, slyšet je jen bubláni potoka a padající oblázky, jež sypeme za sebou. Také zvonění okovaných bot a pak jen vlastní dech. Stezka v ssuti nám co chvíli mizí. Tma povolila jen nepatrнě, jen potud, že poznáváme obrysy skal proti svítající obloze. Na sněhu je vidět lépe: shasínáme lampu a ukrýváme ve skále. Navazujeme se, vdupáváme se do ztvrdlého srázu, který ústí v úzkou skalní soutěsku. Do té musíme po skobách.

Ke čtvrté se rozednilo úplně a od hromady zdrátovaného kamení — zbytků to rakouských posic ze světové války — hledíme na krásný ledovec, splývající s Marmolady k průsmyku Fedaja. Jsme ve štěrbině mezi Vernelem a Marmoladou, do které se chutě pouštíme nejprve sněhovými poli a pak skalou, již třeba lézti znova po skobách. Ale tam až po východu slunce: ohnivá jeho koule vyhoupla se náhle nad hradbu hor a zalila svou září celý obzor. Nejkrásněji vrchol Vernelu, který jakoby

zahořel. Sněžné svahy zatonuly na chvíli v růžovém nádechu, který se rozptyloval tak rychle, jak slunce stoupalo po nebeské klenbě. Teprve tehdy, když ozlatilo celou krajинu, chápeme se znova lan.

Ty skoby a žebříky, po kterých se nyní plahočíme nahoru, usnadňují výstup na Marmoladu nejvyšší měrou. Ani o zajíšlovací lana ocelová není nouze a tak lze mluvit leckde o pohodlí. Nikdo ovšem nechodí na Marmoladu bez stupaček, jako my. Těch jsme želeti na zaledovaté skále při každém kroku: čtyřicet minut nám trval jeden jen několikametrový hladký, kluzký úsek, než jsme jej zdolali. Leč i to dlouhé plazení se po železe, ledu a skále má svůj konec, i konečná partie sněhová; k sedmě jsme u polozapadlé boudy, plné sněhu a kamení — dalšího to zbytku rakouského opevnění — a záhy na to na samém vrcholu, 3342 m.

Marmoladu nazývají Italové královou Dolomit. Není to nadsázka pro nejvyšší dolomitskou horu. Stojíme na vyšším z obou vrcholů, Punta di Penia a slavíme větší rozhled. Za krásného a jasného dne vidíme Dolomity celičké, jako na dlani. Jsou krásné, ve své divokosti nádherné. Hle, tam je Sassolungo (3178 m), jemuž Rakousané říkají Langkofel, a je naň i s výše pěkná podívaná. Mohutná skupina Selty s nejvyššími vrcholy Boe (3125 m), Piz Selva a Pisciadiu imponuje neméně, než blízký Vernel a vzdálenější Catinaccio a Latemar, který nás ohromil včera u Lago di Carezza. Na jihu se vypíná Punta del Uomo, Sasso Vernale, Civetta, Cimone della Palla, na východě další tři tisícimetrové vrcholy Toftana, Monte Cristallo a ostatní dolomitské moře sněhu, kolmých skal, věží a namodralých údolí. V dálí ční Ortler a v Rakousku Alpy Ötztalské, Zillertalské, Vysoké Taurky. Usedáme na pár metrů sněhu zbaveného kamení, zdravíme se s italskými horolezci z Fedaje a bloudíme očima po veliké plastické mapě Dolomit, kterou si tolik zamiloval náš místonáčelník Röhánek. Ten je v Dolomitech skoro jako doma — a že se v nich činí, je vidno z toho, že ho palermaská odbočka Clubu Alpino Italiano jmenovala svým čestným členem. — Dlouho se tak díváme a nemůžeme pochopit, jak jen je možno, že se tenhle krásný svět kolem nás zachvátil detonacemi dělových výstřelů a že se lidé vůbec mohli v takové přírodě zabíjet.

Živo bylo na západní hraně Marmolady při sestupu. To tam velebné, důstojné ticho za východu slunce: nárazy piklů a želez, volání a hovor prozrazují lidičky, pachtící se vzhůru — maličkaté, sotva znatelné body. Těm se, dobře vystrojeným, s vůdcí, daří v našich stopách daleko lépe. Ale v contrinské chatě je poplach. Zlá novina nás čeká, volají na nás již z dálky: ti tři Němci se při výstupu jižní stěnou s Marmolady zřítili. Pastevec, který tu tragedii viděl, nalezl jednoho již mrtvého, druhé dva pak těžce pošmožděné. Nyní se telefonuje, zvonky řinčí, vysílají se záchranné výpravy a hoch, který nám dnes v noci ukazoval cestu, na-

říká na nešťastný týden. I na té naší snadné západní hraně došlo před několika dny ke dvěma neštěstím...

Hřbitovu v Canazei přibude nový rov. K mnoha jiným obětem Marmolady, zejména válečným. K četným vojákům, zahynulým pod lavinami. Také k padlým Čechoslovákům. Je hrozně smutné a do-

jemné, co na těch vojenských hřbitovech roste pomněnek. I na nedalekém takovém hřbitově v průsmyku Pordoi (co je tu alpských růží!) a na jiných místech podél slavné dolomitské silnice, kudy se hnala litice světové války a kudy nás dnes veze zdatná Fiatka k Livinallongu, Falzaregu, Coriné d'Ampezzo, Misurině, k Monte Cristallu...

KRÁSA VELEHOR je dominující v poměru k tomu, co tvoří člověk a absolutní potud, že nikdo mimo Boha nemůže jí ničeho přidati ani ubratí.

Těchto vlastností krásy velehor přibývá s délkou jejich linií směrem k nebesům.

*

SMYSL ALPISMU — potřeba stanouti uprostřed dominující krásy velehor a pokloniti se jejich Tvárci, potřeba projevu života v jeho nejvyšších formách.

Čin — jehož hodnoty přibývá s rostoucím odporem překážek.

Čin — v jehož obsahu poznává člověk sama sebe, v jehož intensitě měří své schopnosti, skrze nějž získává nové hodnoty pro další zápal.

Čin — vyžadující zasazení všech duševních a fysických hodnot, aby byl naplněn smysl života.

Er.

Generál MUDr. J. Pečírk a:

Alpismus.

(Pokračování.)

I pro malou partii v horách musí být vše s rozvahou připraveno: oděv i strava a do vaku se má uložiti jen to, čeho bude skutečně třeba. Cháze má své fysiologické požadavky podle zdraví a sil chodce. Alpismus vyžaduje pak dále přesných zkušeností. Casella vykládá ve svém díle »Alpinismo«, že se nesmí bez trestu nerovnázne překročovati svah měkkého sněhu, aniž by se utrhla lavina, že napřed třeba vyzkoušeti pevnost kamene, než naň vložíme svou třízi, že se nepostupuje sutkovými žleby a jak se máme vyhnouti řítícím se kamenům. Učí, jak se používá lana a cepínu — úloha těžká! — jak se zkoumá nový sníh, když kryje zrádné pukliny ledu, kterým směrem se přechází ledovec a jak se najde v něm cesta, když je rozlámán ve kry. Alpismus učí tisicerým jiným věcem a teprve kdo se cítí dosti schopným zacházeti dobře s lanem, může se domnívat, že je alpistou.

Jaké však požitky jsou mu za to poskytnuty?

Dovede si pak raziti cestu po rozeklaných hřebenech nebo ve srázných stěnách, rozpozná, zdali výstupek, jehož se chápe, udrží jeho život, dovede vylézti ve strnné skalní štěrbině, která rozeplala hladkou skalní stěnu. Jeho rozum a vůle dovedou potlačiti nebezpečí, jehož povahu přesně zná.

Rozum lidský tu začne pracovat, aby předvídal a byl připraven na nepředvidané. V těžkých místech je mozek ve stálém napětí jako svaly. A když je nesnáz překonána, ovládne nás radostný pocit uvolnění a triumfu.

Hory vytříbí pocit odpovědnosti a

důvěry v sebe sama — dvě vlastnosti, které tvoří mistry a vůdce. Hory učí potlačovat i strach, uvažovat i přesně o jaciosti nebezpečí a zaháněti vidinu nebezpečí, jehož není.

*

Chodí jich tolik do hor, ale málo jich hory procítí. Neradi se namáhají. Jak paradoxní chodit a lézt po skalách, máčet se ve vodě a klouzat po ledu, když nám pohodlí moderního života umožňuje obdivovati hory, aniž bychom se namáhali. Ti dobrí lidé tvrdí, i když expresní vlak nebo auto jsou příliš rychlé, jsou tu lanovky a zubačky, které je vyzevou až na terasu dobrého hotelu. Ale zkušenosť je jiná. Prostý pohled brzo unaví. To, na co hledíte, zůstává vám cizí. Vzpomeňte, když vlak vjede do krásného údolí. Prvých pět minut je vše u okének, pak se zase vše usadí a množí se zaberou do četby těch nicotek, jež si koupili na nádraží, mezikádlo co vlak je unáší nádherou a krásou přírody.

Turista, který se veze, brzo se unaví. Jeli jste parníkem do Štěchovic? A nebyli jste rádi, že jste tam mohli vystoupit? Přiznejte se. Není to hanba. Plul jsem parníkem po brasílských řekách v pralesích. Dopoledne mne to zajímalo. Odpoledne byli jsme již otupělí a sešli jsme se ještě, když nás kapitán upozornil na nějakou zvláštnost. Chodec v horách však nikdy se nestane blaseovaným, ba nikdy nemá dosti.

Starý Aristoteles neměl tak nepravdu, že radost

je odměna za námahu. A ještě více: chodec se vtěluje horám. Krajinu nejen vidí, nýbrž ji prožívá, procituje a účastní se jejího života. Nikde snad se tak navzájem nepronikají duch lidský a to, co je kolem něho, jako v drsné horské přírodě, kde bylinka tak těžko vzkličí a žije a kde zvřena je vystavena i s člověkem tolka strastem a nebezpečím. Kdo jde pěšky, kdo se podrobuje námaze, spatří tisice věcí, které se z lanovky nevidí. Procituje netušené dojmy a objevuje nové světy. Byť i lanovky vedly doprostřed ledovců, i když koleje ascensoru provrtaly vrchol Panny nebo Mont Blanku, nikdy neposkytnou lidem všedním, po hodlným nejmenšího pojmu o alpismu. Taková lanovka je ohromné kino. A co je kino proti skutečné scéně a tato zase proti životu?

Zkušenosť v horách se získává jen dlouhým a namáhavým učením. Bedlivě musíme sledovat učitele a pomalu přijímáme jeho zkušenosť. Učení je školou výtrvalosti i trpělivosti. Jen houzevnatostí se zmocňujeme hor a vítězíme nad nimi. A není to jako v životě vůbec? Tyto zásady je třeba vštípiti zejména mládeži, která jednak chce zábavu, jinak ve chватu chce přeskakovat všechny překážky.

Radost ze zápasu s přírodou, která počíná jíž na úsvitě věku lidstva, je stejná jak na vrcholu hory, tak uprostřed oceánu. Je to radost ušlechtilá, když člověk bez marnivé vysokomyslnosti, ale vědom si svých schopností, se udrží nad živly a je přemáhá.

Alpismus je ze všech sportů nejrealističtější a zároveň nejvíce odusevnělý. Akademik Henry Bordeaux líčí jej takto: »Je to stálé volání skutečnosti. Žádného zadumání, pokud noha nestojí pevně! A když stojíme pevně, musí si oko zvyknouti na pohled dolů do propasti a potlačiti závrať. A tak, když život ten zevrubně poznáme, můžeme jej pozorovati tváři v tvář a uvažovati, ze kterých dojmů a pocitů je složen.«

Hory nás učí, jaký je vztah mezi bohatstvím a pravou radostí. Jak i nemajetný může mít krásné chvíle života i tém nejbohatším nedostupné. Hory jsou tvůrcem ideálů a zároveň rádcem moudrosti. Horal ví, že jinde je život snažší, ale zůstává drama. A když i odejde, zase se vraci. Odedávna se vraci vystěhovalec do hor mnohem častěji, než obyvatel roviny. Rozumáři, které rodí hory, měli dost času, aby poznali marnost bohatství a světa a ovládají své žádosti a tužby a jsou spokojeni se svým osudem.

*

Hory mají své vásivné milence a je jich více, čím jsou hory více strohé, klamné a zrádné. A když některý z nich zahyne, řikají si ti druzí, že to byla krásná smrt. Není ovšem třeba být zachvácen takovou sžíravou vásní, ale málokdo z těch, kdo přijdou do hor, ujde uchvacujícímu dojmu jejich vrcholů. Domorodec tomu podléhá od narození a pocituje to teprve, když odejde. Stesk po zasněžených a zledovatělých vrcholcích je daleko

mocnější než jiný. Není v tom něco tajemného? Celý folklor, rčení i písničky jsou jím prostoupeny. Od švýcarské písničky »O ptáčku, jenž umírá daleko od bílé alpy a zelené jedle« až k nemocnému, jemuž vrátí hory zdraví a život.

A zejména uchvacuje pohled na tyto mohutné vrcholy duše mladé. Seděl jsem loni na proslavené vyhlídce »Weisser Knoll« na štýlské silnici a sledoval lezce vystupující na trafojskou ledovou stěnu. Dva mladí »silniční« turisté šli mimo, zastavili se a když jsem jím ukázal lezce a vysvětloval kudy asi šli na štít, na němž deset roků nikdo nebyl, viděl jsem, že mne neposlouchají. Jejich oči byly téměř ztrnule obráceny, jako v hypnotice, na impozantní sněžnou kopuli Ortleru.

Hory, i když jsou stejně vysoké, nemají stejnou přitažlivost. Rozhoduje tu jejich obrys, ale také jejich dějiny, legendy a dramata, jichž byly jevištěm. Etna 3300 m vysoká, ohromná, přímo z moře se zvedající, nevábi k sobě jako Vesuv, asi 1200 m vysoký, v jehož činnost spadá zkáza Pompejí. Ve třípytivém trojhvězdí bernské vysokiny Panna vábí více než Mnich a Eiger, stejně bílí a stejně téměř vysoci.

A nade vším, i nad Mont Blankem, zvedá se nad myslí lidskou Matterhorn. Jako zobák strašidelného orla, obrácený k nebi, trhá závoje mraků plížících se po jeho bocích. Vždy vyzývavý, vypadá hrozivě, když zesíná v blížící se bouři, jindy zase lákavé, když je ozlacen mědí a růžovostí letního soumraku nebo se zvedá ráno po dešti, jako bílé zjevení, které nakreslil bělounký nový snih do modré jasného rána. A když pak trčí jíž ve stínu a temnotě proti ruměnému západu, zdá se, že má na temeni krvavou aureolu dávné tragedie, když lano prvních vítězů, vedených Whymperem, při sestupu se přetrhlo a svrhlo do propasti čtyři mrtvé. Byl to snad chybný krok a chvat vůdce nebo neschopnost druhého bohatého lorda, jehož tělo vůbec nebylo nalezeno, že usnadnily nebo vyloučily pomstu hory za to, že byl její vrchol dotčen lidskou nohou? Děsivá záhada, která se vždy vznáší kol podivné hory ...

Nebezpečí láká nejen lidi, ale i zvířata. Kamzík by měl sto metrů dolejí pastvu, že by si k ní mohl lehnout. Leze však do stěny, kde je jen tu a tam trs. Mezek v horách rozšlapuje nejzevnější kraj stezky. Alpista vroubí též propasti, zkoumá však každý hmat a krok. Také jeho láká pohled dolů. I on si žádá vzrušení mužných a mocných. Dokud drsná ruka osudu nezasáhne zlou příhodou, rozum vítězí.

*

Návštěva malých horských hřbitůvků v Zermattu, Suldenu, Ventu i jinde, vylolává smutné myšlenky, ale nekormoutí duši. Leží tu vedle sebe alpisté se svými vůdci, boháči i chudí pod týmž prostým křížem. Při ušlechtilém zápolení byli překonáni horou. Před posledním rozletelem, myslíce na zlý osud, žádali, aby byli uloženi mezi ty chudé,

vstříc horám, jež překonávali a které až do hrobu milovali. Vznešenost citu uchvacuje prý k velké výmluvnosti. Je však něco krásnějšího, než epifať Michala Croze, jenž zahynul při prvním výstupu na vrchol Matterhornu: »Zemřel muž srdnatý a vůdce věrný.«

Daleko smutněji, až drtivě, padá však do duše dojem, který vyvolává malé museum v Zermattu a který otrese nervy i zkušeného alpisty. Ve vitrínách jsou tam uloženy roztrhané, zakrvácené šaty, střevíč, který vydal ledovec dole se roztávající jako jediný zbytek po neznámém turistovi, jenž byl strašnou tíhou a věčným pohybem ledu rozmlén na atomy. Jsou tam klobouky, breviář nějakého abbé, taštička, podle obsahu Američanky, brýle.... samé poslední stopy těch, kdo odešli nahoru a nikdy se nevrátili. Jsou tam zlámané cepiny, přetržená lana a nade vším, jako největší výstraha, lano, které se přetrhlo při prvním výstupu na vrchol Matterhornu a zavinilo tu děsivou katastrofu. Hrůzně úchvatné relikvie.

Hora nevzbouří se však hněvem jen proti alpistovi. Každý, kdo si ji chtěl podmanit, ať to byl aviatik nebo inženýr, jenž tesal do ní tunely nebo zachycoval kaskády vod s ní se řítících, musil složiti tribut Minotaurovi, jenž sídlí na vrcholcích. V martyrologii alpismu je aviatik Chavez — ubohá oběť zřícení — vedle svých druhů horníků, kteří sklánějí chmurné své tváře nad torsy druhů, které vynášeří na nosítkách pod gothardským tunelem, jak to nádherně zobrazil Vinzenco Vela v basrelietu na hřbitovku v Airolo.

Kdo však se nevydává na dobrodružství a poslouchá příkazů obezřetnosti, tomu nehrozí bezprostřední nebezpečí. Někdy ovšem se přece stává, že je vydán na milost a nemilost něčeho nepředvídaného, nějaké výslednici neprozřetelného okamžiku, kdy spíše mozek, než svaly ochabnou a propadnou kriji. Každý, kdo častěji chodí v horách, stanul někdy před velkým neznámem. Slibuje si pak, že se vyhne příště takové příhodě a že zdvoří svoji obezřetnost. Každý však, když je to za ním, vzpomíná na tajemnou rozkoš zamrazení, jež ho proniklo před pootevřenou branou, z níž se nevracejí ti, kdo tam jednou vstoupili.

Hory vraždí, ale dávají také nový život. Výšiny jako dýkou ničí chorá srdce, vracejí však život tuberkulotikovi. Neurasthenikové, přetížení městem, choré vůle, přesycené životem, všechni moderní kačenci, jděte, nechte se břovat horským vichrem, vezměte na se prostý šat alpisty a putujte po vrcholcích. Pascal by řekl, že

musíte napřed zhlopout, Jack London, abyste poslechli volání divočiny... Ale brzo poznáte, že se vás život vzkříší novou krví a duše vaše se osvěží novou citovou rozkoší — rozkoší hor.

*

Chel bych, praví Rey, aby ti nevěříci jen jedenkrát zkusili blahodárný vliv většího výstupu. Je k tomu třeba i více hodin námahy, jednotvárné chůze ledem a sněhem — beze slova. Vidíte celé hodiny před sebou majestátní obraz, před nímž mizí různé marnosti, jež zatěžovaly vaši duši. V pozadí duše vznikají vzpomínky, co se asi děje doma, a zaplaví vás vlna lásky k těm, kdo vás doma očekávají. Velkolepost přírody, kterou se ubíráte, vyzrovnala vaši duši a zbavila ji cetek a jen to, co vás poutá nejmocněji, hlásí se družně a harmonicky do úchvatného dojmu, v němž jakoby se vaše duše rozptylovala. Když pak sestupujeme, těšíme se, že těm, kdo nás mají rádi, dneseme jas, jenž tam nahore naši duši pronikl. Vidíme je v duchu, jak nás s úsměvem vítají, že jim hory vrátily syna, muže, přítel statečnějšího, zdravějšího a milejšího.

Alpismus je věcí tak čistě lidskou, přirozenou, jako chůze, pohled nebo myšlenka. Věcí čistě lidskou jako všechny vášně s jejich slabinami, rozmachem, radostmi i zklamáním. I alpismus povznáší ducha a zdokonaluje jej. Alpismus je snažení ideální. Jako ostatní ideály povznáší člověka k lepším věcem, k výšinám života.

Alpisté nejsou ani moudřejší, ani pošetilejší, než ti druzí. Rozdíl je jen ten, že překročili prah, u kterého myslí ti druzí, že končí svět. Za tím prahem je však čarobný kraj, plný okouzlující krásy, kde hodiny míjejí jako minuty a kde ieden den vyplní duši lidskou tak jako před prahem celý rok.

Výstup na vrcholy není cílem života, je jen prostředek, který napájí v mládí energii a připravuje pro zápasy příští, který uchovává v mužném věku sílu a hromadí pro stáří poklad krásných, jasných vzpomínek. Vídáte v horách muže bílých vlasů, jichž zbrázděná tvář se rozjasní při vzpomínce na první výstupy. Jsou to šťastné duše, které dovedly zůstat prosté a pohlížejí na opojnou moc tak, jakou prvého dne, když stanuli před velebnou krásou hor. Vracejí se každého roku do některého horského zákoutí a stoupají tam, kde byli již tolíkrt — vracejí se vždy zase ke své první lásce horské — až ochablé tělo jím toho více nedovolí.

(Pokračování.)

Ing. Ferd. Gottmann:

Hruboskalsko.

V květnovém čísle věstníku naznačil jsem v hlavních rysech ráz a techniku lezení v Hruboskalsku. Dnes přistoupím podrobněji k jednotlivým věžím. Jdeme-li z Turnova lesní cestou k Valdštýnu, uvidíme před hradem, vysoko nad cestou nápadnou skálu, zakončenou

okrouhlou hlavou. Přístup k této skále je buď přímo, velmi prudkou strání od cesty, nebo mírněji po obejetí ostrohu s druhé strany.

1. Normální výstup: S velkého balvanu u s. z. hrany přejdeme do krátké spáry v západní stěně, touto přejdeme na plošinu ohraničenou

dvěma stěnami tvořícími kout. Dvěma souběžnými spárami přímo v koutu vzhůru — umělé stupny — na velikou plošinu pod vrcholem a od j. v. na vrchol hlavy. Sestup provádíme slaněním s plošiny pod hlavou na jednoduchém laně. Němečtí lezci nazývají tuto skálu: *S t r á ž c e V a l d š t ý n a* (Waldsteinwächter). Obtížnost výstupu II.

Pokračujeme-li dále v cestě, objeví se za nedlouho porůznou okrajové skály a za okamžik jsme ve středu velké, samostatné skupiny mohutných skal. Zde odbočuje na levé straně od hlavní vozové cesty pěšina krátkým mělkým údolíčkem přímo na s. v. Pěšina jest po levé straně vroubena vysokým lesem, po pravé pak nízkým podrostem a řadou skal. První věž přímo nad místem, kde odbočuje pěšina sestává z hlavní věže a několika menších, v řadě za sebou, směrem na s. v. Vysoká, svislá stěna, kterou se hlavní věž vypíná přímo nad rozcestím, je dosud nerozřešený problém. Přístup k věži je buď od pěšiny přímo k veliké bráně pod vedlejší věží a nebo také k této bráně s druhé strany. (Pozor na novou kulturu lesních stromků!)

2. Normální výstup pohodlným komínem mezi věží hlavní a sousední menší. Nástup od j. v., pak se přejde na balkon a odtamtud přes travnatou polici přímo na vrchol hlavní věže. Sestup se provádí slaněním s poslední přidružené věže od skoby. (*S t e i n s t a d t u r m* — *p r e d n í*) Obtížnost výstupu II.

Další věž v řadě napravo od pěšiny je v pozadí a je nápadná stěnou, rozdelenou dvěma spárami, s velikým balvanem uprostřed. Výstup se provádí touto stěnou, a to nejprve spárou orogr. levou až pod balvan, přes tento pak do pravé spáry a touto k vrcholu. Nástup provedeme hustým podrostem přímo od pěšiny.

3. Normální výstup: Levá spára tvoří dole široký, převislý komín, rychle se zavírající. Po orogr. pravé stěně komínem vzhůru — (lámové záhyty) — asi dva metry na políčku (nejistý stupeň, lépe víc vpravo), kde možno se zajistit smyčkou, protaženou otvorem ve skále. Úkrokem na pravo na hranu a za touto po hladké stěně asi dva metry vzhůru (dobré záhyty), pak na levo šikmo vzhůru — (velmi vzdušné, ale dobré záhyty i stupně) — do malé jeskyně. Nad námi vpravo shora zmíněný veliký balvan. Z jeskyně vzhůru na balvan — (pro levou ruku dobrý záhyt uvnitř, levá holeň vklíněna do spáry) — a po balvanu do úzkého a hlubokého otvoru nad balvanem. — (Nejtěžší místo výstupu.) — Z otvoru pokračujeme pak ve spáře nad otvorem přímo vzhůru až na plošinu pod vrcholem. Sestup provede se slaněním na protější straně (*S t e i n s t a d t u r m* — *z a d n í*). Obtížnost výstupu IV.

Jdeme-li dále pěšinou, odbočující od vozové cesty, vystoupí před námi z řídkého vysokého lesa osamělá věž.

4. Normální výstup: Vejdeme od západu do úzké chodby mezi hlavní věží a velikým balvarem, vystoupíme na vhodném místě komínem mezi hlavní věží a balvanem na balvan. Přepadem přejdeme do západní stěny a krátkou trasou do spáry mezi hl. věží a balvanem na západ od této položeným. Spárou přímo vzhůru na západní balvan. Před námi se týčí západní stěna věže. Veliký převis překonáme na dobrých záhytech podél dvou rovnoběžných nízkých trhlin a přijdeme do okna, procházející celou věží. Zde přímo vzhůru. — Nebo projdeme oknem na s. z. stranu a použijeme horní části spáry, procházející celou stěnou — do sedla mezi oběma vrcholkami a krátkou chudou stěnkou na jižní vrchol. Sestup dlouhým slaněním. (*P r á z d n i n o v á* věž.) Obtížnost III.

Poslední dvě věže na této straně jsou asi 100 metrů na jih od Prázdninové věže. Nástup jest společný. Od našeho stanoviště prudkou chodbou na jih vzhůru do malého sedla mezi oběma věžemi. Jižní věž je mohutná a vybudovaná ze tří velikých bloků.

5. Norm. výstup: Spárou v sev. stěně přímo vzhůru do malého výklenku, odkud přes blok (přímo na rohu dobrý záhyt ze spoda neviditelný) na polici v západní stěně. Převisem přímo vzhůru na první věž. Přepadem do severní stěny druhé věže a touto na vrchol 2. věže. Přechod na třetí, hlavní věž, nečiní potíž. Sestup dlouhým slaněním od stromu na druhé věži. — (*O t t o v a* věž.) — Obtížnost IV.

Proti nástupu na Ottovu věž je balvan, který nezasluhuje název věže. Upoutal proto zájem cvičících horolezců teprve později. Tím je odůvodněno i jeho pojmenování.

6. Normální výstup: Ručkováním podél spáry v jižní stěně na malý balkon v jižní stěně (skoba). Další výstup je problémem správného řešení a dobře vyřešen není obtížný. Převis překonáme, obrátíme-li se ke stěně pravým bokem a použijeme-li špatného, ale jediného záhytu pro pravou ruku (co možná daleko nahore). Sestup provádíme slaněním od skoby na vrcholku. (*S p á t l i n g*.) Obtížnost III.

Věže nemají české pojmenování. Uvedl jsem proto jména, která jsem slyšel od německých lezců, jména čistě náhodná a jen orientační. Obtížnost výstupů jsem označil podle stupnice, jíž použil náš náčelník J. Janeba »Horolezecká cvičení v Prachovských skalách« (Novina v Praze II., Havlíčkovo nám. č. 10. Cena Kč 29.—, pro členy Kč 25.—.). Obtížnost, stanovená stupni I.—IV., odpovídá asi skalám Prachovským. Obtížnost stanovená číslem V. jest ovšem nahoru omezena jen krajní možností lezce a nechceme-li zaváděti další stupně, vyskytnou se pod tímto označením výstupy značně rozdílné. Předpokládám však, že lezec, který přistoupí k tomuto poslednímu stupni, má již totík znalostí a autokritiky, že nebude sveden číslem obtížnosti k výstupům, na které ještě nestací.

Horolezecká cvičení a zájezdy

Pravidelná horolezecká cvičení v letních měsících červenci a srpnu se nekonají. Jednotlivé zájezdy na Hrubou skálu a do Černolických, Prachovských, Suchých a Adršbašských skal se sjednají na pátečních schůzkách v kavárně »Louvre«. Písemné informace podá náčelník cvičitelského sboru KAČS. Josef Janeba, Praha XII., Šumavská 8.

Zájezd do Vysokých Tater pořádá ve dnech 28. července do 7. srpna t. r. náš člen pan Lev Konečný. Počet účastníků omezen. Výzbroj lezecká. — Informace u pořadatele, Praha XIII., Příční 18.

Horolezecká cvičení.

Horolezecké cvičení na Bořeně u Bíliny provedla v červnu naše odbočka v Plzni. Skály na Bořeně hodí se znamenitě ku horolezeckví a zájemcům je k disposici tamnější vůdce, který za levnou odměnu ochotně návštěvníky skalami provede. Bez tohoto vůdce se výstupy nedoporučují, poněvadž se skála láme a je proto třeba znalosti terénu.

Upozornění pro návštěvníky Hrubé Skály. Cvičení na Hruboskalských terénech jest správou velkostatku dovoleno jen majitelům legitimace, kterou si členové našeho Klubu musí osobně vyzvednout v kanceláři správy velkostatku nedaleko Sedmihorských Lázní. Výstupy mohou se prováděti jen za dozoru našich cvičitelů.

Letní tábor ve skupině hory Monte Rosa

pořádá milánská odbočka CAI. v době od 21. června do 25. srpna 1935. Tábor bude na Casera Lunga ve výši asi 1.800 m, hodinu vzdálený od místa Alagna. Tábor bude vhodným opěrným bodem k výstupům do celé skupiny masivu Monte Rosa a Lyskamu.

Poplatek 150 lir za osobu, a to: za týdenní

Agituje pro náš klub a získávejte nové členy.

Lev Konečný:

O 2 kg do výzbroje více!

Je tomu hezká řádka let, co jsem se touhal s kamarádem po Vys. Taurách. Klidně jsme si tehdy »chodili« po horách a ačkoliv jsme byli po prvé ve velehorách a neměli ani ponětí o lezecké technice, přece jsme se zdarem zdolávali i těžší věci.

Nedávno teprve, při čtení Rudovského: Berg-

pobyt, ubytování pod stany, stravování, dopravu zavazadel z Alagna do tábora a zpět, účast na společných výstupech a při kurzech ledovcové techniky.

Informace sdělí při schůzkách v kavárně »Louvre« místopřáč. cvič. sboru KAČS. Jan Říhánek, Praha-Nusle II., Ul. 1. listopadu 1120, kde je možno získat informace písemně.

Monte Rosa, Lyskam, Breithorn, Castor a Polux je program zájezdu, který pořádá náš místopřáč. J. Říhánek v době od 17. srpna do 1. září 1935. Odjezd z Prahy dne 17. srpna do tábora na Casera Lunga, pobyt v tábore 1. týden, přechod do Zermattu. Návrat do Prahy dne 1. září v 18 hod. 15 min. Počet účastníků je omezen.

Zájezd do Dolomit pořádá ve dnech 27. července do 16. srpna t. r. náš člen Karel Doubrava, úředník Vítkovických dolů, Mor. Ostrava 10, Vítkovické železáryny. Lezecká výzbroj. Informace a podrobný program sdělí pořadatel. Počet účastníků omezen.

Spolok tatranských horolezcov JAMES pořiada svoj letní horolezecký týždeň vo východnej časti Vysokých Tatier od 11. do 18. VIII. t. r. Týždeň je spojený s teoretickým a praktickým výcvikom horolezca. — Všetky dotazy zodpovie tajomník spolku, Jozef Šimko, odb. učiteľ, Košice, Hunyadiho 27.

ARCHITEKTURA

Při stavbě domů a vil, při zářizování a adaptacích bytů, obchodních místností a pod.

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

provádí

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. NA MARKVARTCE 10

wandern u. Bergsteigen, jsem si uvědomil, čemu vlastně máme děkovat za to, že toto naše »divočení« neskončilo katastrofně.

Kdo studoval příčiny horských neštěstí, musí dát Rudovskému za pravdu, že většina jich byla zaviněna t. zv. »Talfluchtgedanken«. Pudový útěk z osamělých výšin před blížící se

bouří neb nocí dolů do údolí, do ochrany lidských obydlí, jemuž podlehá nezkušený, zaviní obyčejně zbloudění v mlze, zřícení s mokré neb zledovatělé skály, vyčerpání a zmrznutí a pod. A v tom směru, vedeni jakýmsi instiktem, chovali jsme se tehdy jako stoprocentní horáci a první nás nucený bivak na Ankoglu asi 3200 metrů vysoko nám ukázal, že se může s docela skromnou výzbrojí přenocovat i na ledovci.

Měli jsme tehdy každý sebou dobrou příkrývku a stan. Když bylo zle, před větrem chráněné a suché místo se vždy našlo. Rychle, dokud v nás bylo ještě trochu tepla vyměnili, jsme prádlo potem neb deštěm zvlhlé za suché (vždy sebou), navlékli svetry a co vůbec bylo, a dali se do úpravy své skryše: vyhazovali kamení, upravili sklon půdy, stavěli ochrannou zídku atd. Hezky jsme se při tom jen zahřáli. Vyzuli jsme pak boty, do nich vyprázdnili všechno z kapes, co by mohlo znepříjemnit ležení a se svítlnou (vždy sebou) uložili na chráněném místě. A pak nastalo »mumifikování«. Vycpalí jsme se novinovým papírem (větší zásoba toho nikdy neškodí), zabalili se každý do své deky, společně zatočili do stanu a spalo se. (Osvědčeného prostředku: zavázat si nohy do tlumoku, jsme nemohli použít.) Dvě, tři hodiny to slo; když však vyprchala únava a nastřádané teplo, započal boj — při nedostatečné výzbroji

a velké zimě jeden z nejtěžších zápasů alpisty, boj, jenž vyžaduje značné fysické a duševní síly. Bez pohnutí hodiny dlouho ležet, nutit se do spánku, schraňovat teplo a nedat mu uniknouti z těla! A hodiny při tom tak hrozně pomalu utíkají. Kdo jen jednou prožil takovou noc v horách, ten vzhlíží pak s náležitým respektem k takovým alpistům, jako byl na příklad Schulze, který po 17hodinovém dobývání a slezání Ušby přečkal v stoje bouřlivou noc pod vrcholem.

Dobrý spací pytel značně zpříjemní takový bivak a nenechá člověka zmrznout, ani při velmi nízkých teplotách. Spal jsem jednou v Nízkých Tatrách pod smrkem v pytli ovčí vlnou plněném při -5 až 7°C skoro na sněhu a vyspal jsem se docela dobře.

Proti používání spacích pytlů nemluví ani tak váha, jako značný jejich objem. Nejlehčí pytel u nás vyroběný — stanovina s podšívkou plněnou hedvábným kokonem — o rozmeru asi 215×80 cm — váží asi 2 kg, ale tvoří, byť dobře složen, hranol přibližně $80 \times 30 \times 10$ cm.

Tato nevýhoda však je daleko vyvážena tím, že činí nás neodvislými od chat a zmenšuje nebezpečí plynoucí z náhlých změn počasí. — U mne pak zvyšuje půvab turysty, neboť tím, že mi umožnuje bivak, dá mi úžejí splynoti s horou.

Zprávy klubovní

ÚMRTÍ.

Josef Ašenbryl, úředník Škodových závodů v Hradci Králové, zemřel po krátkém utrpení dne 19. března 1935 ve věku 39 let. Dětství prožil v Českých Budějovicích, kde navštěvoval i střední školu. Jako 18letý odešel na vojnu, odkud se vrátil s podlomeným zdravím.

Ašenbryl byl nadaný, všeestranný sportovec. Milá, čestná povaha a obětavá práce zajistily mu oddanost přátel. Byl nejen Sokol, ale i turista i lyžař, kde získal obratnosti více jak průměrné. V roce 1932 zahájil činnost na horolezeckých cvičeních v Prachovských skalách. Tento sport upoutal Ašenbryla v posledních letech jeho života nejvíce. Pilně cvičil v Prachově a získal mnoho nových příznivců tomuto sportu. Byl velmi obratným lezcem a často dělal i na dosti těžkých turách prvolezce. Jeho jediným přání bylo, podniknout výlet do věhor a prakticky použít toho, co získal při cvičení v Prachovských skalách.

Ašenbryl byl velmi dobrý fotoamatér a pořídil při každém zájezdu do Prachova mnoho snímků, které mezi týdnem zpracoval. V albu měl mnoho podařených zvětšenin z jednotlivých lezeckých partií.

Byl cele oddán horolezectví a ochoten přijmouti jakoukoliv funkci v odb. KAČS. v Hradci Králové, který se právě zřizuje.

Zachováme dobrému sportovci, milému komárovci a čestnému člověku milou čestnou vzpomínu.

SOUSTRAST.

Z usnesení Klubu byla za příčinou úmrtí zasloužilého alpisty a znalce slovenských Alp dr. H. Tumy vyslovena Slovenskému Planinskému Družtvu v Lublaní písemná soustrast.

Panu ministerskému radovi dr. Václavu Partlovi v ministerstvu obchodu, zemřela matka, pohřeb konal se dne 8. června t. r. Panu dr. Partlovi, který vždy jeví o alpismu a turistiku velký zájem, byla Klubem vyslovena hluboká soustrast.

Pamětní deska na paměť úmrtí našeho člena Dr. Feiera a benda a jeho choti pod lavinou před dvěma roky, bude jeho osobními přáteli zasazena blíže Adámkovy chaty u Dachsteinského ledovce dne 6. července t. r. Prosíme naše členy, kteří v té době budou na blízku Dachsteinu, aby se této pietní slavnosti súčastnili.

Navštěvujte naše páteční schůze v kavárně »Louvre« (18—20 hod. večer).

Sňatek. Náš zakládající člen pan ing. Václav Havel slavil dne 14. června t. r. sňatek se svou Boženou Vavrečkovou. Klub zaslal novomanželům srdečné blahopřání.

Dar. Št. J. Kraus, náš člen, známý našim členům z Vysokých Tater, věnoval naši knihovně Ertlinger: »Führerloses Bergsteigen«.

Výbor děkuje srdečně za tento dar.

Koupě nových lan. Na podnět cvičitelského sboru usnesl se výbor na objednávce nových lan pro horolezecké cvičení členstva.

Knihovnu KAČS. převzal ochotně do své svědomitě péče náš člen pan Alois Alrichter. Byl proto kooptován do výboru. Knihy půjčuje vždy v pátek v kavárně Louvre od 18—20 hod. Písemné dotazy řídte na knihovníka Praha II. Vodičkova 7.

Noví členové.

V květnu a červnu byli přijati tito noví členové:

- 756. Prof. Irena Polzová, Košice, Štefanikova číslo 26.
- 757. JUDr. Vladimír Ort, advokát, Praha II., Opatovická 24.
- 758. JUDr. Josef Unger, práv. prakt., Praha IX., Královská 161.
- 759. JUDr. Václav Skočdopole, práv. prakt., Praha II., Lodecká 2.
- 760. Ilya Waraus, mechanik, Praha-Michle, čp. 405.

Z Klubu alpistů čs. v Brně.

Měsice březen a duben byly ve znamení lyžařských zájezdů jak jednotlivců tak i společných výprav. 6. až 12. března a 20. až 22. dubna byl pořádán lyžařský zájezd na Malou Fatru za vedení dr. Schütze. Mimo to řada členů podnikla samostatné zájezdy na Jeseníky, Javorníky, Malou Fatru, Roháče, Nízké a Vysoké Tatry a do Alp.

Byla již také pořádána lezecká cvičení dne 24. března na Babím lomě a 7. a 14. dubna na Jedovnickém propadání a 28. dubna na Pav-

Odbor, závod pro komfort v domácnosti i kuchyni

J. N E F F,
Praha, Příkopy 24.

Úplné kuchyňské výbavy pro nevěsty.
Nádobí — Strojky — Porculán — Příbory.

lovských kopcích. Všechna vedli ing. Prokeš a dr. Schütz.

V dubnu byly pořádány dvě přednášky: 4. dubna p. vrch. redaktora Valtra Kocha: »Stopyami tragedie na Dachsteině (smrt dra Feierabenda r. 1933)« a kam. Ing. C. Vladimíra Saďálka »Několik zimních výstupů v Roháčích«, obě s velmi pěknými, vlastními diapositivy. Přednášky byly velmi pěkně navštívěny. Ještě vidno, že si spolek získává, zejména mezi mladými, kádr příznivců, z nichž se časem jistě stanou nadšení horolezci a naši členové. Serie přednášek byla skončena dne 9. května přednáškou našeho náčelníka Prokeše »Novinky horolezecké techniky«, rovněž s vlastními diapositivy. Přednáška jest úvodem ke cvičením vyšší techniky. Nyní budeme míti lezecká cvičení na obvykle známých cvičných skalách Babího lomu, u Sloupu, na Propadání a hlavně na Pavlovských kopcích. Těšíme se, že zase přijedou pražští kamarádi, snad i ve větší skupině, poznati naše vápencové lezecké školy a my jim snad budeme moci konečně oplatiti loňskou milou návštěvu. Členové nechť sledují bližší na spolkové vývěsce na České ulici.

Oprava: V čís. 2. Věstníku KAČS. na straně 20. uveřejněná »Zpráva o činnosti KAČS. v Brně za dva měsíce roku 1934« je, jak zřejmo z textu, za první dva měsíce 1935.

Funkcionáři Klubu alpistů československých, odb. Brno.

Předseda: JUDr. Bohumil Schütz, advokát, Brno, Česká č. 15, telefon 19.633.

Místopředseda: Ing. Bohumil Ryšánek, Brno, Na pískách 4, telefon 12.281.

Jednatel: Miloš Lízal, fin. koncipista, Brno, Bednářská 10, telefon 19.095.

Pokladník: František Černava, úředník, Brno, Veveří 60.

Náčelník: Ladislav Prokeš, Brno, Pekárenská čís. 10, telefon 12.416.

Odborná literatura domácí

J. Janěba: Horolezecká cvičení v Prachovských skalách. Stran 157. Cena Kč 29.— (pro členy K. A. Čsl. Kč 25.—). 1 mapa, 16 plánek a

100 fotografií. Vydáno k desátému výročí založení KAČS. Tiskla Novina, tisk. a vydavat. podniky v Praze II., Havlíčkovo nám. 10.

Umělecký fotoatelier A. WILDT, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10%ní slevu u větších formátů z plných cen, při zaručeném pravdědném provedení. 6 pohlednic Kč 40,- — Telefon 216-12.

Žádáme členy, aby nám zaslali zprávu o své alpistické činnosti v r. 1934. Uveřejníme zprávy hromadně.

Autor předává svoje zkušenosti dorostu a nadšencům, jimž se nedostalo dosud systematického školení.

Prachovské skály jsou nám rozhodně blíže, než skutečné velehor, ať ve Vysokých Tatrách nebo v Alpách, a je tudíž jen v zájmu všech, kdo chtějí vstoupit do našeho cechu jako platní činitelé, aby »prodělali svoje «učňovská« léta na domácích skalách«. — Tato cvičení budou jim průpravou pro velehor, v nichž se budou pohybovat jistěji a zmenší tím možnost úrazu na míru nejmenší.

Není tedy účelem Janebovy knihy podporovat sportovní závodění ve slézání pískovcových skal v Prachově, ale poctivá, systematická příprava k alpistické návštěvě velehor — vrcholného díla Stvořitele.

Kniha je psána tak, že i nezkušený začátečník může se odvážit jednotlivých výstupů, ovšem nikdy sám, ale vždy společně se zkušeným vůdcem a instruktorem.

Upozorňujeme znova na tuto příručku svého milého náčelníka cvičitelského sboru. Kniha vzbudila zaslouženou pozornost nejen u nás, ale i za hranicemi. Skromný, milý náš kamarád, uložil v ní nezíštně nejen svoje bohaté zkušenosti, ale zaručil i finančně s věrným svým přítelem náklad spojený s vydáním této knihy.

Nemělo by být československého alpisty, který by si tuto knihu nekoupil a nepodporoval tak nezíštnou snahu spisovatele dátí do rukou zájemcům vskutku cennou a neopstradatelnou pomocí.

Objednat možno buď u vydavatele — nebo u autora: Praha XII., Šumavská č. 8 — o pátečních schůzkách v »Louvrnu« u našeho pokladníka, p. L. Škvora.

Sníh, hory, slunce, pplk. V. Dusil. S popisem tur po celých Tatrách, 57 stran, 49 obr. Dřevoryt a úpravu obstaral ak. malíř O. Štáfl.

Casopis Turistů uveřejňuje v č. 4. přehled podnikání KČST. v roce 1934, dále článek o zemřelém čestném členu KČST. odboru v Čes. Budějovicích, dr. Aug. Zátkovi a pojednání o horách na horní Nitře.

»Do přírody«, orgán odbočky KČST. Kr. Vino-hrady, uveřejňuje zajímavý článek O. Havelky »Roháče« a pojednání o Slovenském Ráji.

»Bezkydy Jeseníky« orgán KČST. v M. Ostravě, uveřejňuje v č. 3 článek M. Opěla o Podkarpatské Rusi, H. Nulerová věnuje vzpomínce zemřelému vůdci T. Budzakovi a dále jest článek Štáfla-Fišky o Velehorské turistice a článek ing. Loetsche o Vysokohorské turistice. Číslo 4. uvádí několik článků k otevření chaty na Lysé hoře a dále pojednání o střední části Podkarpatské Rusi.

Zimní Sport pokračuje v čís. 9 v referátech o závodech FIS v zahraničních časopisech. — Náš místopředseda Jan Říhánek uveřejňuje článek »S lanem a lyžemi do velehor« — Z. Mohr píše o sjezdu a lanovce — Jiří Votava napsal článek o výživě při horolezeckti. Číslo 10 přináší článek našeho místopředsedy Říhánka o Mont Blancu.

Krásy Slovenska. Čís. 3 přináší článek o léčebném sluncem v Tatrách, pak článek o novinkách v tatranské záchranné službě a pojednání o branné výchově v turistice. Číslo 4 uveřejňuje článek Dr. Kroutila o Velikonocích ve Vysokých Tatrách, dále několik příspěvků z referátů výroční schůze Slov. komisi KCST. o nových cestách slovenské turistiky a turistickou causerii »Od Jasova po Smolnisk«.

Turistika na českém západě, Plzeň, uveřejňuje v č. 3 článek o Jeseníkách.

Die Karpathen, Kežmarok, uveřejňuje v č. 3 článek o volském hřbetě v Tatrách.

Nachrichten des D. Alpenvereines, Praha. Číslo 19 pojednává o výpravě lyžařské odbočky na Dortmundskou chatu v Oetztalských Alpách.

Odborná literatura zahraniční

Hrvatski Planinar č. 4 uvádí pojednání o Čabulja Planině v Hercegovině a článek a lyžaření na Ravnoj Gori v Chorvatsku. V č. 5 jest článek o Vlašičské planině, dále o Stolu v Karavankách a pojednání Dušana Jakšiče o horách v Bulharsku.

Planinski vestnik, Lublaň, uveřejňuje v 5. a 6. čísle článek Dr. B. Gušiče o skupině Prokletije blíže albánských hranic. V čísle jest uveřejněn životopis zemřelého vynikajícího znalce Julských Alp Dr. H. Tumy. Dále jest v obou číslech pojednání o hoře Olympu v Řecku.

La Montagne, Paris, přináší v dubnovém čísle článek o ledovcích v Pyrenejích, dále o výstupu na Etnu a delší pojednání H. Le Bretona o západ. hřebenu des Féoules ve skupině Oisan.

Revue Apine, Lyon, č. 3. Regnault popisuje výstup na Dent Parraché ve skupině Vanoise, dále jest uveřejněn článek o L'Aiguille Doran ve stejné skupině.

La Revue du Ski, Strasbourg, v květnovém čísle informuje o mezinárodních závodech na Tatrách, dále uvádí článek o novém lyžařském můstku na La Mongie u Bagnères de Bigorre v Pyrenejích a popsání traverse. Červnové číslo jest věnováno lyžaření na vodě.

Bulletin Mensuel de la Section Lyonnaise du CAF. přináší v květnovém čísle referát o přednášce Ch. Gose o historických horských výstupech. Červnové číslo má program svato-dušní výpravy odbočky do klubových chat v oblasti savojských hor na italsko-francouzské hranici.

Alpinisme uveřejňuje v č. 37 za první čtvrtletí 1935 článek: Au Pic Sans Nom, ve skupině Oisans, dále článek o francouzské straně Mont Dolent ve skupině Mont Blanc, dále pojednání o návrzích o označování obtížnosti výstupů v západních Alpách a řadu odborných zpráv a pojednání o prvotinách provedených v r. 1934 členy G. H. M. Mezi nimi jest uveden náš přítel Jean Arlaud celou řadou nových výstupů.

Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. píše v květnovém čísle o zemřelém bývalém předsedovi odbočky Montandon-Robertovi, který zemřel ve stáří 87 let. Červnové číslo hlásí projektovaný sjezd románských odboček švýcarského alpského klubu ve dnech 22. a 23. června v Porrentruy.

Nos Montagnes, Curych, přináší v květnovém čísle článek o Gummihornu, vrcholu Schynige Platte, dále o zřícené pyramidě Vreneli, a o výpravě lyžařské románských odboček ženského švýcarského alpského klubu. Červnové číslo má článek Rottal-Jungfrau, a Mont Blanc de Seillon.

Die Alpen, Bern. Dubnové č. uveřejňuje článek o výstupech na hory v Polynesii, dále uvádí vzpomínku na Mischabel, a popisuje dvojí-tou traversi Mont Blancu hřebenem Peuteret a Brouillard. Velmi zajímavý článek o medvědu hor Amé Gorretovi uveřejňuje Ch. Gos. Konečně uveden jest článek o výstupu na Pic de Ténériffe a o traversi Dent d'Hérens. Květnové číslo má článek o Mischabelu, dále úvahu o předním a zadním Ortstocku, o Karwendlu a Wettersteinu.

Peñalara, Madrid, popisuje v dubnovém čísle El Pico del Fraile ve skupině Sierra Salvada

Žádáme členy, aby nám oznamovali změnu bydliště. Vracením nedoručitelných poštovních zásilek plýtvá se klubovým jménem.

Waldes Otello

patentní stiskací kalhotový knoflík je na cestách nejlepším přítelem v nouzi. Pravý bezpečný knoflík pro alpisty. Pouhý slísek - a knoflík drží navždy.

Waldes Antob

cigaretové zdravotní dutinky a papírky jsou lepší a levnější. Zvyšují kůračký požitek a chrání Vaše zdraví i Vaši kapsu. Neobdržíte-li u svého dodavatele sdělme Vám nákupní prameny.

Kryté zdravotní dudy WALDES KOH-I-NOOR

ve výstupu o závod - první. Kov úplně neviditelný. Jeho použitím dodáte svému sportovnímu oděvu pravý styl a moderní účelnost. Nikdy nerezaví. Neprodýsně a teple uzavírá. Umožňuje pohodlné a příjemné rozhalení. Ideální uzávěr pro obleky sportovní, kabely, brašny a j.

Továrny kovového zboží a cigaretových dutinek

Waldes Koh-i-noor
Moderní šatní spinadla. Největší továrny na světě.

v kantabrijských Kordillerách, jakož i El Cuitu Nigru ve stejné oblasti.

Centre Gimnastic Barcelonés, všímá si též alpismu. V únorovém čísle popisuje údolí v Andoře a v březnovém čísle jest článek o hoře Peguera v Katalonii.

Mai Enrera, Barcelona-Gracia, únorové číslo přináší spolkové zprávy, březnové číslo referuje o výpravě do dolin Lierca v Katalonii.

Portantveu del Club d'Esports de Muntanya, Barcelona. Číslo březnové referuje o horské turistice v Katalonii.

Agrupació Excursionista Muntanya, Barcelona, referuje v dubnovém čísle o výpravě na Montseny.

Grup Excursionista Muntanyenc, Tarragona, popisuje v březnovém čísle »Les Valls del Gaya«.

Butlletí del Centre Excursionista Calderí, uveřejňuje v č. 37 výroční zprávu za rok 1934.

Centre Excursionista Áliga, Barcelona, uveřejňuje v čísle 34 článek na oslavu pětiletého jubilea.

Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya, Barcelona. Náš čestný člen J. M. Guilera uveřejňuje článek o lyžařské návštěvě známého alpisty Trenkera v katalonských horách v okolí Núria.

SHOECLUB

sklad moderní obuví • Praha II., Jindřišská 16

Členům Klubu alpistů 5% slevy

Unió Excursionista de Catalunya, Barcelona, popisuje v květnovém čísle výpravu do údolí Fresser a Ter.

Butlletí del C. E. »Sabadell« uveřejňuje článek o výstavě horských fotografií v Sabadell v Katalonii.

The Alpine Journal, London. Číslo 250 vyšlo o 196 stranách s bohatým obsahem a ilustracemi: Mont Foraker, Alaska, The Nanda Basin, A Crossing of The Coast Range of British Columbia, The German Assault of Nanga Parbat, Some Glaciers of Upper Chitral, Two Caucasian Journeys, Mont Blanc.

Sierra Club Buletin, San Francisco, přináší v objemném prvním čísle z února řadu článků o horách amerického západu. Zajímavé je pojednání: From Yosemite to Kings River Canyon, dále »Far from The Madding Mules« a konečně seznam vykonaných výstupů členů v amerických horách.

Cumbre, Mexico, popisuje v březnovém čísle okolí silnice Guadalajara-Navidad. Číslo dubnové má článek o silnici v Sonoře a popisuje Sierra de las Navajas.

Turysta w Polsce. V č. 3 uveřejněn jest článek o vytváření lyžařských cest, dále uveřejňuje Dorawski popis loňských výprav polských alpistů do zámoří. Dr. Zieliński napsal noticku o skalách Bubnisczca na trati Stryj-Lawoczne u stanice Synodowódsko-Bubnisczce. Witold Mileski uveřejňuje článek o nových zásadách při stavbě horských chat. Číslo 4 popisuje karpatký úsek Lemkovštinu jižně od Gorlice a Krosna. Prof. Dr. Goetel píše článek o regionálních pracích v polských západních Bezkydech.

Rivista Mensile del C. A. I. pokračuje v č. 4 o výstupech šestého stupně, dále přináší článek o výstupu na Grandes Jorasses, dále o italské výpravě do Gronska. Květnové číslo popisuje jižní hranu Aiguille Noire de Peuterey, dále líčí výstup na Pizzo Badile se strany severně.

Berg und Ski, Vídeň, přináší článek o přípravách na horské výpravy, z pozůstalosti R. Frankela. Dále jest uveřejněn článek o horských nocích na Javě. Červnové číslo uvádí článek o jižní steně Dachsteinu a úvahu o charakterech v okolí Kalsu ve skupině Grossglockneru.

Prosíme předplatitele, aby nám poukázaly i nepatrnou částku Kč 10.— za předplatné na »Věstník«. Složenku zaslali jsme jim jako tiskopis.

Allg. Bergsteigerzeitung, Vídeň, přináší v č. 624 článek »Geschnitztal« a jeho okolí. V čísle 625 jest článek o horách na Kanárských ostrovech. Č. 626 přináší feuilleton o Triglavu. Číslo 627 uveřejňuje pojednání o okolí Saalfelden am Steinernen Meer. Číslo 628 a 629 přináší článek o horské skupině rílské v Bulharsku. Č. 630 referuje o prvním výstupu po jižním pilíři na Boese Mauer v Hochschwabu.

Deutsche Alpenzeitung, Mnichov, v lednovém čísle píše Fritz Schmitt o vývoji lezení ve skalách ve východních Alpách. Únorové číslo přináší článek »Lyžaření v Samnaunské skupině«, dále pojednání o lyžařských horách mezi Glocknerem a Venedigerem. Březnové č. má článek o překročení Zinalrothornu, dále o lyžařských horách ve skupině Adamello a Presanella. Karel Prusík uveřejňuje zajímavé pojednání o laně a horolezci. Dubnové číslo otiskuje článek »Alexander M. Kellas, pionýr Himalají«. Květnové číslo přináší článek o výstupu na Grintovec severozápadní stěnou, dále pojednání o výpravách na kole se stanem do hor. Číslo 5 jest věnováno filmování v horách. Červnové číslo má následující obsah: Krajina a hory kolem Oberjochu v Allgau, Svatodušní výprava k Cevedale, Letní lyžaření v horách, Nové lezecké cesty v údolí horního Innu. Jižní stěna Schlüsselkarspitze.

Nové publikace.

Iz našich gora, album slovinských Alp, vydalo Slovensko Planinsko Društvo v Lublaně. — Album obsahuje 49 jednobarevných obrazů a 3 ilustrace ve čtyřbarevném tisku. Cena 50 din.

Album »Hrvatske Planine« připravuje Hrvatsko Planinsko Društvo.

Le livre du skieur de descent, Dr. F. Sandoz, Librairie Le François, 91 Boulevard St. Germain, Paris.

Ratgeber für Skitourenfahrer und Skilehrer, vydal Neuer Ski-Klub, Zurich. — Verlag Emil Ruegg et Co., Zurich 5. Cena 1 šv. fr. 48 stran s ilustracemi.

Mountaineering, The Lonsdale Library, Vol. XVIII. By Sydney Spencer, 383 stran, s ilustracemi. London: Seeley, Service Co. 1934. Cena 21 s.

A Himalayan Wanderer, C. G. Bruce, 309 str. s ilustracemi. Londýn, Alexander Maclehose Co. 1934, cena 12 s. 6 d.

An Alpine Tourney, F. S. Smythe, 351 stran s ilustracemi. Londýn, Victor Gollancz 1934. — Cena 16 s.

Guide to the Muir Trail and the High Sierra Region. Vydal Sierra Club San Francisco, U. S. A. 1934. Průvodce po vysokých horách v Kalifornii.

A Polish Expedition to the High Andes, S. W. Daszynski, Geographical Journal, Londýn, září 1934.

A list of Publications relating to the Mountains of Alaska, Farquhar, Francis, and Ashley. The American Alpine Club, New York 1934.

The Romance of Mountaineering, R. L. G. Irving, 320 str., 41 fotogr. J. M. Dent Sons Ltd. Londýn 1935.

Mount Mc Kinley National Park, Alaska, U. S. Dept. of the interior, Washington.

A Manual of Excavation in the Near East, William Frederic Bade. University of California Press, Berkeley, 1934. 81 str. s ilustracemi, cena doll. 1.50.

Mountaineering. The Lonsdale Library, London 1934, 383 str. se 130 ilustracemi. Cena 21 sh.

A Journal of Ramblings Through The High Sierra of California, Joseph Le Conte, cena 2 doll.

Place Names of The High Sierra, Fr. Farquar, 128 str., cena 2 doll.

Climbing Days, Dorothy Pilley (sl. I. A. Richardsová). Popis výstupů ve Walesu, na Korsice, Pyrenejích, Tatrách, Alpách, v Americe, Kanadě a v Himalajích. G. Bell Sons Ltd. London W. C. 2. York House, Portugal St. 366 str. se 64 obr. Cena 16 sh.

Všem členům klubu byly zaslány složenky, aby mohli zaplatiti příspěvek na rok 1935.

Na složence jsou vyznačeny i případné nedoplatky.

Poukažte nám co nejdříve členský příspěvek i nedoplatky.

Alpinismo, R. Chabod a G. Gervasutti, vydal Club Alpino Italiano. Cena 8 lir.

La Valle d'Aosta, Giulio Brocherel, 2 svazky po 154 stranách, Novara 1934.

I Ghiacciai delle Patagonia, Egidio Feruglio, L'Universo, Firenze, Ottobre 1934.

Lyžařského průvodce Ortleské skupiny vydal Silvio Saglio, Milano, 1935. Nákladem Ski Club C. A. I. Milano.

Excursio al Castell d'Escornalbou, napsal nás dopisující člen J. Barrillon i Paradell.

Die Hohen Tauern, Julius Gallhuber, Mnichov, 1935, Verlag F. Bruckmann A. G.

Deutsche am Nanga Parbat: Der Angriff 1934. Fritz Berchtold, 148 str. se 120 ilustracemi. Mnichov F. Bruckmann 1935, cena 3.80 M.

Die Eroberung des Kaukasus, Carl Egger, Verlag Benno Schwabe et Co. Basel. — Cena 12.50 šv. fr.

Arbeit, Musik, Berge ein Leben, napsal Kugy, 374 stran, cena Mk 6.—, Bergverlag R. Rother, Mnichov.

Zeitschrift (Jahrbuch) des D. u. Oe. Alpenvereines, 1934. Stuttgart.

Am Seil vom Stabeler Much, Karl Springenschmid, Bergverlag R. Rother, Mnichov.

Der gute Dolomiten-Skiführer, Gunther Langes, 160 str. Cena M 4.— Bergverlag R. Rother.

Winterliches Bergsteigen, Alpine Skilauftechnik, dr. E. Hoferer. 304 str. s četnými obrázky. Cena Mk 4.— Bergverlag R. Rother.

Různé zprávy

Klub Čsl. Turistů konal svoji výroční valnou hromadu v Brně, na níž byl nás Klub zastoupen našim delegátem z brněnské odbočky. Po resignaci dosavadního zasloužilého předsedy senátora E. Hrubého, byl zvolen za předsedu Dr. Juraj Slávik, I. místopředsedou Dr. P. Pásek, II. místopř. štkp. Jar. Janák a III. mpř. řed. B. Lederer. Prvním jednatelem jest Dr. Ed. Brynda, druhým Dr. J. Lucek, třetím J. Oružinský, Mezinárodním sekretářem a zástupcem do Asociace Slov. Turistů Dr. Jos. Hraše.

Senátor Emanuel Hrubý, čest. předseda KČST. slavil v květnu své sedmdesátilété narozeniny. Jubilant vyvinul během dlouhých let nejen zá-

služnou činnost pro povznesení naší domácí turistiky, ale působí obětavě též jako předseda Národní Jednoty Severočeské a jako předseda Národních Jednot a Matic. Přejeme panu senátorovi, aby ještě po dlouhá léta v plném zdraví pracoval na povznesení naší turistiky a našeho národa.

Krajinské výstavy ve Frydku a ve Valašském Meziříčí budou mít bohatou expozici turistikou.

Zájezdy na Podkarpatskou Rus uspořádá viňohradský odbor KČST. v červenci a v srpnu pod vedením našeho osvědčeného člena p. Kroupy.

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova č. 281. Tel. 705 69.

Horolezeckou školu v Tatrách pořádá KČST. od 14. do 21. července pod vedením našeho člena ing. Horského, p. Barona a Oružinského.

Nová chata KČST. na Javorovém ve slezských Bezkydách byla nedávno získána a moderně vybavena. Přístup jest ze stanice Třinec za 3 hod.

Tatranskou letní slavnost uspořádá Karpathenverein dne 28. července u Želeného Plesa.

Úmrtí. Jan Votruba, divisní generál v. v. zemřel v březnu. Byl velkým přítelem Tater a chata KČT. pod Kopským sedlem byla po něm pojmenována.

Chatu na Vepri, na spojce Zvolen—Detva—Dumbier, vybudoval odbor KČST. v Lubietové. Z chaty jest na Polanu 6 hod., na Detvu 8 hod., na Chabenec 6 hod. a na Dumbier 8 hod. Z Lubietové trvá výstup na chatu 3 hod.

Útulnu na Čiernej hore, ve východních slovenských Bezkydách, zřídil odbor KČST. ve Vyšnom Svídniku. Klíč u p. J. Sulmy v Rolnické vzáj. pokladnici ve Vyšn. Svídniku.

Film Žabího Koně v Tatrách provedl št.kpt. Riegler a odevzdal negativ s veškerými právami na positiv Spolku tatranských horolezcov James.

Horolezecký týden S. T. H. James koná se v Tatrách od 11. do 17. srpna t. r. za vedení pp.

J. Oružinského, škpt. Rieglera z Frýdku a J. Simko z Košic. Účastníci budou rozděleni ve 4 skupiny. Přihlášky přijímá tajemník p. J. Simko, odb. učitel, Košice Hunyadiho 27.

Československé manifestace v Bezkydech konaly se dne 16. června t. r. a sice v Čiernom u Čadce za uspořádání Štefánikovy společnosti. Téhož dne byla slavnostně otevřena chata KČST. na Lysé Hoře. Dne 9. června konalo se slavnostní otevření chaty KČST. na Javorovém.

Ostravská stezka v Tatrách bude tohoto roku vybudována odbočkou KČST. a sice ve výši 2100 m, podél tatranského hřebene od Skalného plesa kolem Téryho chaty do Velké Studené Doliny. Další úseky budou postupně v příštích letech vybudovány.

Hlavní stan KČST. v Tatrách byl od 1. června převeden ze Starého Smokovce do vily Jánošík v Novém Smokovci.

Pražská odbočka Karpathenvereinu změnila na valné hromadě svůj název na »Deutscher Karpathenverein Prag«. Členové odbočky se schází každou siředu ve své místnosti v Praze II., Klimentská 4, v budově Uranie, od 18.30 do 20 hod. Předsedou je univ. prof. Dr. Ant. Marx.

Karpathenverein založil v Rachově novou odbočku, která čítá 70 členů.

Zprávy z cizin

Pátý mezinárodní alpistický kongres bude se konati v době od 3. do 7. července v Barceloně. Dne 6. července jest projektován výlet účastníků na Montserrat. Kongres bude ukončen banketem dne 7. července. Organisaci kongresu převzal katalonský spolek »Centre Excursionista de Catalunya« — Club Alpí Catalá. Následující týden od 8. do 14 července jest věnován výpravám do Pyrenejí. Skupina alpistů podnikne jízdu autobusem přes Sort do Espotu a vystoupí do ležení u jezera St. Maurici, od kud se podnikne výstup na oba vrcholy Encantats 2731 m a pak na Basiero 2902 m. Po té výprava odjede autobusem do Salardú v údolí Aran. Dne 11. července jízda a pochod přes Port de la Picada do chaty La Renclusa, 12. července výstup na Pico de Aneto 3404 m a Maladeta 3312 m. Pak pochod údolím Escaleta, výstup na Forcanadu 2882 m, sestup do Vielly, kde bude výprava dne 14. července končiti

banketem. Cena účasti horského týdne 160 pešet incl. autobusu, potravin s vínem, chat a pobytu v ležení.

Odbočka francouzského alpského klubu v Toulousu podnikne samostatnou výpravu autobusem na kongres do Barcelony a pojede pak celými Pyrenejemi až do Kantabrijských hor, do skupiny »Picos de Europa« jižně od Santanderu. Návrat se uskuteční po biskajském pobřeží do Toulousu.

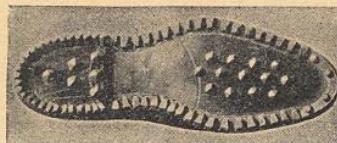
Mezinárodní alpistický kongres, který bude se konati od 3. do 7. července t. r., bude rozdělen na následující skupiny: 1. alpismus, 2. alpistická turistika, 3. věda a hory, 4. umění a hory.

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika, Zimní sporty, Restaurace, pokoje, společné noclehárny. Provoz celoroční.

**Prvotřídní obuv
horškou a turistickou**

vyrábí
a opravuje

**JOSEF BARTÁČEK, obuvník
NUSLE-ÚDOLÍ, OLDŘICHOVA 36.**

(Dlouholetý vedoucí fy F. Müller, Praha XII., Italská 15)

Hrvatsko Planinsko Društvo v Záhřebu založilo alpistický odbor s následujícími funkcionáři: M. Čubelić, náčelník, M. Vidak, tajemník, S. Brezovečki, E. Laszowski, I. Spevan, D. Fučkar, H. Kmetić, J. Levak a W. Witte.

Horské výpravy Hrvatskoga Planinarskoga Društva. 7. července: Slavonský horský den Vražje Vršće, Virovitica. V polovici srpna Vranica planina v Bosně, 14. července Kalnik-Križevci, 4. srpna Viševica — Fužine, 11. srpna Plješivica-Jastrebarsko, 1. až 2. září kongres Svazu horských spolků v Dubrovniku.

Ceská účast ve slovinských horských chatách v roce 1934. Podle »Planinského vestníku« vykazovala návštěva slovinských chat následující počet Čechů: Alexandrov Dom na Triglavu 36, Aljažev Dom 75, Česká chata pod Grinovcem 27, Kamniška Bistrica 24, Erjavčeva koča na Vršiču 24, Sv. Janez 31, Kamniško Sedlo 16, Triglavská jezera 47, Dolní chata na Golici 21, Staničeva koča 16, Triglavski dom na Kredarici 36, Vodnikova Koča 14, Frischaufův dům 20, Kocbekov dom 11, Planinski dom v Logarské dolině 28, Kadilnikova Koča na Golici 28, Prešernova Koča na Stolu 19, Valvazorjeva koča na Stolu 25, Koča na Gozdu 27, Koča na Klopne Vrchu 70, Mariborska koča 35, Seniorev Dom na Pohorju 41, Roblekov dom na Begunjščici 39, Ruška koča na Pohorju 38.

Pocta zemřelému belgickému králi Albertu I. U příležitosti sjezdu belgických Rotary klubů v Bruselu, jemuž byl přítomen nás předseda p. Rud. Pilát, byla vyslána zvláštní deputace Rotariánu do hrobky belgických králů v Laekenu. U rakve zemřelého krále Alberta I. položeny byly delegáty tři věnce a dvě kytice a sice za Belgii, Lucembursko, Holandsko, Francii a Československo. Velkou kytici za Československo položil nás předseda s visitkou jménem Klubu alpistů československých a pražského Rotary klubu.

Valná hromada Francouzského alpského Klubu konala se dne 6. dubna t. r. Na společné večeři přítomni byli hosté: Egmont d'Arcis, předseda U. I. A. A. plukovník E. L. Strutt, předseda Alpine Clubu v Londýně, A. v. Kalber-

matten, předseda švýcarského alpského klubu, generál Mittelhauser, Auvray, předseda Olympického výboru, Dr. Meillon, předseda francouzského Touring Clubu a řada jiných oficiálních osobností.

Výroční sjezd francouzského alpského Klubu koná se letos v Chamonix od 19. července do 26. července. Na programu jsou výpravy ve 4 skupinách: pro velmi dobré alpisty, pro normální alpisty, pro turisty a pro účastníky v autu.

Výstavu horských malířů uspořádal v Paříži francouzský alpský klub.

Société Nationale d'Acclimatation de France podnikne v září t. r. výpravu do Národních Parků ve Švýcarsku, Jugoslavii, Rakousku, Československu a v Polsku. Výpravu povede nás přítel Holub, ředitel odböcky Cedoku v Paříži a v Tatrách pobude v době od 10. do 15. září. Pan ředitel Holub konal v Paříži v této korporaci přednášku o Národních parcích ve střední Evropě.

Groupe de Haute Montagne čítá nyní 177 činných členů.

Informační a poradní kancelář alpistická byla zřízena v Ženevě při Mezinárodní Unii alpských asociací. Adresa: Ofice d'informations et de renseignements alpins de l'U. I. A. A., chemin de Roches, 2, Genève.

XVIII. valná hromada delegátů ženského švýcarského alpského klubu konala se v Interlaken ve dnech 18. až 19. května t. r.

Švýcarská horolezecká škola bude otevřena ve Wallisských Alpách v Gletsch-Belvédère od 1. července do 1. září, za vedení domácích vůdců. Cvičení provádí se na Rhonském ledovci, Dammafim-Triftfirm-Gelmer. Cena incl. penze, kurzu a pojištění: na 3 dny šv. fr. 57, 4 dny 73, 5 dní 89, 6 dní 105, 7 dní šv. fr. 121. — Informace podává Dr. E. Seidler, Gletsch.

Letní horský kurs pro skupinové vůdce, pořádá švýcarský alpský klub od 21. do 28. července v Moiryhütte a od 28. července do 3. srpna v Mutthornhütte, za vedení E. Kerna z Curychu a místního vůdce.

První výstupy v saharské skupině Hoggar provedli dva Švýcaři a sice na Mont Ilaman 2960 m a na Mont Tahat 3010 m.

Nová anglická výprava na Mount Everest opustila v polovici května Dardžiling a postupuje do Himalají, aby se pokusila o nový, pátý výstup.

Alpinism v Sovětském Rusku. Dr. A. B. uveřejňuje v Planinském vestníku článek o vykonalých výstupech v Pamiru. V roce vedl ruskoněmeckou výpravu do Pamiru známý alpista Rickmers. Výprava provedla výstup na nejvyšší horu v asijském Rusku Pik Kaufmann 7127 m, která byla potom pojmenována Leni-

Clenové! — Kupujte u firem, které inserují v našem časopise a odvolávejte se na »Věstník« při nákupu.

novou horou. Výstup na horu Garmo 6400 m se následkem sněhových bouří nezdařil. V pozdějších letech organisovala iuská zeměpisná společnost pět výprav při účasti proletářské turistické společnosti. V roce 1932 utvořil vůdce všech výprav M. V. Kirlenko dokonce 40 skupin, které podnikaly studijní výstupy. Útok na Pík Garmo byl podniknut několikrát a teprve v roce 1933 dostihl Gorbunov a Abolakov vrchol, při čemž byl změřen vrchol ve výši 7660 m. Hora Garmo byla pak pojmenována Pík Stalin a jest dnes čtvrtým nejvyšším vrcholem světa. Nejvyšší hora jest Kamet 7756 m, druhá Minya Konka 7725 m a třetí Queen Mary Peak 7500 m.

Bulharské Národní Parky budou založeny na dvou místech a sice v oblasti horské skupiny Vitoše a pak v okolí průsmyku Šipky.

Polská turistika a horolezeckví na bruselské výstavě jest četně zastoupena turistickým oddělením ministerstva dopravy. V polském pavilonu jest zastoupena turistika zimní, letní, jakjaková, horolezeckví a folklor.

Novou mapu »Cieszyn« vydal polský zeměpisný ústav. Mapa obsahuje kraj od Frýdku po Tymbark a od Zatora po Ružomberok.

Národní italská horolezecká škola bude otevřena terstskou odbočkou italského alpského klubu u Rifugio di Val Rosandra. Ředitelem je Fausto Stefenelli, který má k ruce 9 instruktorů, mezi nimi slavného Emilia Comici.

Turistickou mapu provincie Aosty, velmi přehlednou, vydal úřad »Cura del Comitato Provinciale del Turismo«, Aosta, Italie.

Italská automobilová kancelář byla zřízena v Clavières na průsmyku Mont Genèvre na francouzských hranicích. Kancelář podáva potřebné informace a jest splnomocněna ku vydávání triptiků na jeden rok neb na 5 dní.

Nová lanová horská dráha byla postavena v Itálii v provincii Aquila z Fonte Cerreto na Gran Sasso.

Plöckenpass byl po dohodě mezi italskou a rakouskou vládou opět otevřen a může se nyní použít k volnému přechodu z Gailtalu do Italie.

Horolezecké výpravy pořádá Gruppe Wien der Section Oe. T. K. a sice ve dnech 7. až 20. července v Alpách od jihu k severu, od 7.—13. července v Zillertalských Alpách, 14.—20. července skupina Berniny, Vysoké Taury, Venediger-Reichenstein Spitze Gruppe, Dachstein. 21. až 27. července Zillertalské Alpy, Lienzké Dolomity, Totes Gebirge, Hundstein-Hochkönig, 28. července až 3. srpna Kaisergebirge, Kreuzeck-Gruppe, 4.—10. srpna skupina Mont Blanc, Groedenské Dolomity, 11.—17. srpna Walliské Alpy, Berner Oberland, Zillertalské Alpy, 18. až 24. srpna Walliské a Stubaiské Alpy, 25. až 31. srpna Ötztalské Alpy, 1. až 7. září Venediger a Grossglockner.

Vysokohorský kurs horolezecký pořádá Gruppe Wien der Sektion Oe. T. K. a sice ve dnech 30. června až 6. července ve skupině Hochschwabu, sraz Schieflhaus. Od 7. do 13. července ledovcový kurs Defreggerhaus ve skupině Venedigeru. Od 11. do 17. srpna ledovcový kurs Spannagelhaus v Zillertalu. Od 25. do 31. srpna opět ledovcový kurs, Defreggerhaus. Cena pro členy Alpenvereinu 90 šil. — Přihlášky v klubovní kanceláři ve Vídni I. Backerstrasse 3.

Alpenverein Donauland pořádá horolezecké kurzy u Rodaunu a Badenu, na Rax, Schneibergu, na Peilsteinu a Hohe Wand.

Úmrtí. Vynikající americký alpista **Mr. H. B. de Villiers-Schwab**, bývalý předseda amerického alpinského Klubu, zemřel ve stáří 48 let.

Cestovní kanceláře ČEDOK v Č. S. R.

Bratislava , Palackého sady č. 5.	Karlovy Vary , Mlýnská ul. č. 1.	Olomouc , Masarykovo nám. č. 432
Hotel „Carlton“.	Liberec , Zámecká č. 11.	Plzeň , Kramářovy sady č. 14.
Brno , Náměstí Svobody č. 4.	Luhacovice , Lázeňská budova.	Praha II. , Hybernská ul. č. 14.
Frant. Lázně , Nová Kolonáda č. 5.	Mar. Lázně , Dům Neu-Klinger.	Praha III. , Václavské nám. č. 63.
Jablonec n./N. Korunní třída č. 15.	Mor. Osíkava , Nádražní tř. č. 20.	Praha II. , Na Příkopě č. 13.

Železniční jízdenky do všech států, lodní a letecké listky, směnárny, hotely, cestovní literatura, prospekty. Sportovní zájezdy, zvláštní vlaky. Vlastní park výhledkových autobusů k výletům a okružním jízdám Prahou. Cestovní informace zdarma.

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí redakční kruh. — Grafickou úpravu řídí mistr O. Štál. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278. — Věstník zasílá se členům Klubu zdarma. — Pro nečleny předplatné 10.— Kč ročně. Do ciziny 15.— Kč ročně. — Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, Paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278. — Pour les membres du Club gratis. — Abonnement Kč 10.— par an. A l'étranger Kč 15.—. — Odběr novin. známek povolen Pošt. řed. v Praze výměrem ze dne 20. I. 1934, čj. 17642/VII-34. — Podací pošt. úřad Praha 8. — Tiskne Dyrynkova tiskárna K. Reyl, Praha III., Míšeňská 70.

RAKOVNICKÉ A POŠTORENSKÉ
KERAMICKÉ ZÁVODY AKCIOVÉ V RAKOVNÍKU

provádějí

KERAMICKÉ FASÁDY

VE VŠECH BARVÁCH A PROVEDENÍCH

ROZPOČTY A NÁVRHY BEZPLATNĚ A NEZÁVAZNĚ
50LETÉ ZKUŠENOSTI — VLASTNÍ ARCHITEKTICKÝ ATELIER

Alpistům

DOKONALE
ALPISTICKÉ POTŘEBY
ZDEJŠÍ I CIZOZEMSKÉ
TLUMOKY
KARABINY
LAVINOVÉ ŠŇÚRY
NÁLEDNÍKY
HORSKOU OBUV
SHORTS
KLOBOUKY
a t. d.

SPECIELNÍ HOROLEZECKÉ BOTY
s podešvou z plstě (machon) vyrábíme a dodáváme
za Kč 75,-.

SPORT-SVOBODA
PRAHA II., VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ 53.
ŠTĚPÁNSKÁ ULICE 40.

Telefon 283-83

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných
pohárcích

»SOLOKUP«

Vyrábí: »SOLO« odd. impreg. nádobky
v Sušici na Šumavě.

Stavě z oceli

rychle
bezpečně
získáte na místě
uspoříte na čase
a na stavební výšce.
Veškeré informace podá a dotazy zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II., Lazarská 7.

Nezapomeňte koupiti si na cesíu:

Odkolkovu zvláště jemnou, u alpistů oblíbenou specialitu „Araba“.

Odkolkovu čokoládu a bonbony!

Odkolkuv výborný „Selský“ neb černý „Vita“ chléb!
(Oba druhy chleba zůstávají dlouho vláčné!)

DOKONALOU VÝZBROJ

alpistickou, lyžařskou, turistickou, automobilní, rybářskou. Vše pro weekend, chatu, zahradu a rodinný domek.

Meta,
suchý líh.

J. V. ROTT, a. s. v Praze I.,
MALÉ NÁMĚSTÍ 142.
Odborný závod zbožím kovovým.
Založeno 1840. Ceníky zdarma.

Primus,
turist. vařič.

ŠMIK - ŠMIK
A VEŠKERÉ VOUSY ZÁDNÉ

PILNACKOVÝMOHOL
J. Pilnáček-Hradec Králové

Jen namydlit
PILNÁČKOVÝMOHOLEMI

M L É Č N É
A
K Á V O V É

»303«
»304«

KARAMELY

Orion

PRO TURISTY A PRO SPORTOVCE

MOLDAVIA - GENERALI

AKCIOVÁ POJIŠŤOVNA V PRAZE

Akciový kapitál Kč 25,000.000 — plně splacen. - Záruční fond po dotacích z roku 1933 obnáší Kč 80,667.854,99. (Určen výhradně pro živelní odbory).

Centrála: PRAHA II., Václavské náměstí, palác Generali
Filiálky: BRNO, ulice Antonína Dvořáka 11a
BRATISLAVA, Ondrejská 11, palác Zemské banky

